

Glosa: Hodina s nejmocnější ženou Evropy aneb zkouška ohněm pro pražská práva

eFocus

Mohla to být jedinečná neformální debata se studenty pražské právnické fakulty. Ale nebyla. Když se totiž (snad) upřímná německá prosba o diskuzi s mladými lidmi prohnala úřadem vlády, studenti zůstali tak trochu odtrženi. I se svými dotazy, které byly vybrány a shromážděny desítky minut před příchodem státníků – a nakonec jich kvůli minutovníku padlo pět. Přesto jsme ani já, ani 699 dalších očitých svědků neodcházeli nespokojeni.

Studentské spolky z pražské Právnické fakulty zaslouží obdiv. Nejenom, že se během krátké doby zmobilizovaly a spojily, ale hlavně dokázaly připravit opravdu důstojnou hodinu s „nejmocnější ženou“. I přes jejich avizované výhrady, že si místa v aule budovy fakulty rozebrali „mocní“, našel jsem mezi sedmi stovkami „pozvaných“ lidí mladých tváří dost. Bylo svým způsobem naivní myslet si, že by si čelní představitelé fakulty, univerzity a partnerů právnických spolků nezamluvili místa v sále. Stejně tak, jako bylo naivní doufat, že dojde na opravdovou diskuzi. Přesto jsme v to všichni tak trochu doufali.

Evoluce prosby z Berlína

Na začátku byla prosba německé strany, zda by kancléřka nemohla během své návštěvy diskutovat s českými vysokoškoláky. Toho se uchopila právnická fakulta a spolu s Adamem Vojtěchem, starostou Spolku českých právníků Všechno ve Strakově akademii prolobovali nabídku, aby se diskuze konala v Collegiu Maximu. Erudovanost a zapálenost právníků v otázce evropské integrity je neoddiskutovatelná, a tak úřad svolil. Nastoupilo kolo (pochopitelných) vyjednávání a omezení. Místa v aule se nemilosrdně rozdělovala mezi úřad – univerzitu – fakultu – novináře – a nakonec studenty. Zmenšující se zásoba vstupenek (které byly dokonce na jméno) vedla místy až k panice. Boj o svou židli shrnula nakonec česká média takto: *„Aula je otevřena také pro studenty práv všech ročníků, kteří si ale museli sedadlo v sále rezervovat i týden předem. Kdo to nestačil, měl smůlu.“* Celý kolotoč se zbytečně obšírnou distribucí míst, shrnula jedna z žen, kterou jsem před právnickou fakultou zaslechl: *„Dcera se sem nedostala, a to tu studuje. Mně ale lístek přišel. A protože je na jméno, tak jsem šla.“* Já sám se přiznávám, že i když jsem se (byť jako student práv na Univerzitě Karlově) mohl snažit vydobýt si místo v aule čestnou cestou, sáhl jsem po „nečestné“ novinářské akreditaci.

Den D

Atmosféra na fakultě byla v „den D“ velmi uvolněná. Před bezpečnostními rámy se netvořily dlouhé fronty, distribuce sluchátek pro tlumočení probíhala v poklidu a návštěvník pomalu odhazoval výhrady k pojetí akce - do momentu, kdy se mu do rukou dostal „formulář“ na udělení otázky. S

čistým svědomím jsem se odkázal na svou novinářskou akreditaci a přenechal tiskoviny studentům. Druhé překvapení zaznělo ústy jednoho z organizátorů: dotazy se vyberou půl hodiny před začátkem akce. Konečnou a poslední ránu zasadila myšlenka na velkou diskuzi časová tíseň a rozhodnutí, že po příspěvcích předsedů vlád bude vybráno pět otázek do diskuze. S lehkým rozhořčením jsme tak čekali na „nejmocnější ženu“ a jejího českého kolegu... Se vstupem Angely Merkelové do auly se během několika vteřin ovzduší naprosto pročistilo. Všechny vnitřní kritiky padly a byli jsme upřímně rádi, že máme možnost slyšet názory jedné z nejvlivnějších političek Evropy naživo. Ano, její věty byly předvídatelné a vcelku diplomatické vzhledem k půdě, na které se kancléřka nacházela. Ale my je slyšeli přímo z jejích úst. A těch pět (opravdu erudovaných) dotazů z „našich řad“ jsme si nakonec vychutnali díky neúmyslnému vtipu moderátora diskuze sedícího hned vedle kancléřky: *„Ptají se zatím samí muži, dáme prostor také slabšímu pohlaví.“* Věta, která snad jako jediná toho dne byla nad rámec protokolu a precizně připraveného scénáře probrala ze židlí všechny. I děkana, který vzápětí kancléřce udělil čestnou medaili a z fakulty jí vyprovodil.

Nakonec došlo na jev v Česku nečekaný: místo nadávek a výhrad po skončení ojedinělé diskuze hrdě tvrdíme: *„Já jsem tam byl!“*

Titulní foto: VŠEHRD

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů , judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Advokátní kancelář Pokorný, Wagner & partneři, s.r.o.](#)
- [Náš náskok byl v odhodlání a ochotě riskovat](#)
- [Na co se zaměřoval úřad pro ochranu osobních údajů při své kontrolní činnosti v roce 2020?](#)
- [„Co nás čeká v právu ICT v roce 2021“](#)
- [Rozhovor s Petrem Sprinzem](#)
- [Odborný seminář: Závazky v novém občanském zákoníku](#)
- [Odborný seminář: Smlouvy uzavírané se spotřebitelem v novém občanském zákoníku](#)
- [Chambers Europe 2012: PRK Partners oceněna za nejlepší klientské služby](#)
- [Nataša Randlová prominentním právníkem Chambers Europe](#)
- [Ocenění soutěžněprávního týmu advokátní kanceláře Schönherr](#)
- [Advokátní kancelář KŠB byla oceněna jako nejlepší národní právní firma v ČR](#)